

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Semănătorul seamănă sămânța Sa. Învățătorul seamănă învățătura Sa. Amin, amin, amin. Vin din cer pe pământ, și venirea Mea este cuvântul. Stau cete-cete oștirile cerești, gata să se așeze în sărbătoare pentru coborârea Mea, pentru slava Mea cerească între voi, cei adunați la sărbătoare. E sărbătoarea cerului pe pământ cu voi, iar Duhul Sfânt este Mângâietorul Care Se dă din Sine celor ce caută pe Dumnezeu după adevăr.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă așez Mângâietor și Învățător peste voi, cei adunați la sărbătoare. Pun masa ca să cinăm. Bucatele sunt culese proaspăt, iar vinul este nou, și îl pun în vase. Să vină fiecare cu vasul său să Mă torn în el cu hrană nouă, cu vin nou, cu cer nou și cu pământ nou. Amin, amin, amin.

Pe pământ este numai slavă omenească, iar Eu, Domnul, plâng în umilința Mea așteptând trezirea omului, umilința omului. Mă așez la masă cu cei ce s-au adunat în jurul ieslei cuvântului Meu. Mă aplec cu umilință cerească înaintea omului, și iarăși zic: omule, tu ești dorul Meu cel de șapte mii de ani. O, prea puțin stai cu mintea și cu inima la cer, și de aceea Mi-e dor de tine. Mi-e tare dor de tine și plâng pe urma pașilor tăi. Te-am chemat la izvorul Meu, așa cum își cheamă păstorul oile la apă și la pășune. Mi-e dor să-ți dau învățătură sfântă și dulce, masă cu bucate dulci să-ți dau. Mă aplec până la picioarele tale. Apleacă-te și tu, ca să te învăț cu slava Mea peste tine, și să-i pătrunzi gustul ei cel veșnic și să nu-ți mai placă slava cea omenească și să fugi de ea și s-o dorești pe a Mea, că Eu după tine plâng, ca să te ajung din urmă și să te cuprind în slava Mea. Te-am chemat la izvorul Meu cel sfânt ca să te învăț lucrarea tainelor cerești în ființa ta. Stau deasupra ta și te învăț, și taina cuvântului Meu te învăluie în mângâierile Mele, iar mâna Mea cea înțepată de cuiele de pe cruce îți mângâie fruntea și te îmbie și te îndeamnă să-Mi deschizi. O, deschide-Mi, că vreau să cinez cu tine în casa ta, ca să te învăț cum să Mă păstrezi dacă Mă găsești. Tu ești ostenit de ale tale. Eu și mai ostenit sunt, căci calea Mea spre tine e lungă de șapte mii de ani, și e plină de gheață, și e plină de furtună, și tu ești străinul de pe ea, străinul care nu-și mai astâmpără căutarea, străinul fără țară. Țara ta e raiul în care l-am așezat Eu pe omul cel zidit de mâna Mea, dar el s-a smuls din Mine, și din rai s-a smuls, și n-are țară omul. Nu mai este nimeni afară de Mine care să plângă după om, după cel străin. Suspinul Meu e adânc fără fund, căci golul din Mine este omul. Sunt gol de om, că omul M-a părăsit și nu mai este al Meu, căci și le are pe ale lui. Mă doare golul Meu după om, și suspinul Meu Mă doare adânc.

Tatăl Meu Mă ținea învelit în slavă mai înainte de întemeierea lumii. Mă iubea ca pe unicul Său Fiu, și toate ale Lui, ale Mele erau. Apoi M-a pus Tatăl să fac lumea, și am făcut-o; numai cu cuvântul am făcut-o, căci la început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul, și una cu Tatăl eram, și Mi-a zis Tatăl să-l fac pe om, și l-am făcut, cu mâna l-am făcut, și am suflat peste el Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și omul cel zidit din pământ s-a sculat pe picioare și s-a făcut om viu. Eu și cu Tatăl Ne-am odihnit apoi de această fericire cu care Eu l-am lucrat pe om și l-am făcut viu. M-am odihnit în iubirea Mea cea pentru om. I-am dat apoi omului stăpânire peste toate vietățile care au în ele suflet viu, și Mă bucuram de om dându-i bucurii. Apoi, i-am făcut lui grădină de Eden și l-am pus în ea ca să-l bucur cu desfătărilor ei cerești. Și ca să nu-l fac rob fără de voie, am pus în rai pomul oprit, pomul morții, din care i-am spus omului să nu mănânce, ca să nu moară. Fructul păcatului, i-am spus omului să nu mănânce din el, căci roadele lui sunt spre moarte, și omul se desparte de Dumnezeu pentru fructul păcatului, dar i-am spus omului să nu mănânce din el. Roadele lui par dulci, dar aduc moarte peste om, aduc despărțire de

Dumnezeu. Așa a uitat omul că el este templu al lui Dumnezeu și al Duhului lui Dumnezeu. Omul cel întâi zidit după ce a mâncat din pomul păcatului s-a și ascuns de Mine, căci păcatul ascunde pe om de la fața Mea. Cel ce nu mai are pe Dumnezeu în el, acela se ascunde pentru păcat, căci cine dintre oameni ar păcătui fiind Eu înaintea lui? Eu nu se poate să ascund pe om dinaintea Mea, dar aceasta o face omul, căci omul, prin păcat se ascunde de Dumnezeu și se așează în sine pe drum străin de calea vieții lui, dar Tatăl Savaot Mă trimite după om, și Eu vin să-l strig ca să-Mi răspundă.

O, lucrul mâinilor Mele, oprește-te din calea ta și ascultă-Mi strigarea! Fiii tăi sunt până azi, iar strigătul Meu cuprinde timpul, de la facerea ta și până azi, și te strigă. O, lucrul mâinilor Mele, făcut din pământ și din apă și din duh și din sânge! M-a trimis Tatăl după tine. Am venit în locul în care te-am întocmit la început. M-am întors la început ca să te găsesc. M-am întors în pământul din care te-am luat, ca să te fac și să-ți dau chip și asemănare după cum sunt Eu. Pământul român este casa din care te-am luat. Grădinița ieslei cuvântului Meu cu care te strig este locul din care am luat Eu pământ cu mâna și te-am făcut, și am suflat cu Duhul gurii Mele peste tine, și tu ai prins viață, și am făcut din tine Sfânta Sfintelor Mele, locul odihnei Mele, dar tu ai stricat templul lui Dumnezeu, și scris este în Scripturi: *«Cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»*.

Acum iată grădina Sfintei Sfintelor, și peste ea glasul Meu, care suflă cu aceeași suflare a gurii Mele Duh dătător de viață peste tot omul care aude glasul Meu. Iată lucrul tainelor cerești în ființa ta, omule, iar Eu cu mângâierile Mele te îmbiu și te hrănesc din gura Mea, din sânul Meu, ca mama pe pruncul ei, iar tu să prinzi viață, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, Îmi prind cu mâna marama și îți șterg cu ea ochii, ca să vezi ca din cer. Nu mai fac tină din pământ și din scuipat ca să te ung la ochi. Te șterg cu marama Mea, atinsă mereu de Sângele Meu cel din cer, care curge pentru spălarea ta, de două mii de ani. Pătrunde-Mi taina, omule, ca să Mă vezi cum sunt, și să te faci după chipul și asemănarea Mea, și să se vadă și din cer și de pe pământ că tu Mă ai așa cum sunt Eu, purtându-Mă în tine.

Din nou poposesc pe pământ cu oamenii, iar haina Mea este cuvântul, și haina e multă, căci cuvântul e mult, iar Eu Mă acopăr cu slava lui. Pătrunde-Mi taina, omule, ca să Mă vezi în mijlocul cuvântului, căci în calea ta Mă așez îmbrăcat în haina slavei cuvântului Meu pe deasupra trupului Meu cel ceresc. Mai mare este lucrarea Mea de acum cu omul decât cea de atunci, pentru că Eu M-am dus la Tatăl acum două mii de ani, ca să vin apoi cu El, și Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine, și suntem îmbrăcați în cuvânt.

Vino la Tatăl, omule! Tu ești casa lui Dumnezeu, dar dă-te înapoi lui Dumnezeu. Vin după tine din cer și frâng pâine și îți dau, și îți torn vin și îți dau, și Mă fac locaș de odihnă pentru tine. Am poposit cu cei din cer în grădina Mea cea de la începutul omului. Pătrunde-Mi venirea, omule, și lasă-te pătruns de ea și învață de la Mine fața Mea în tine. Fă-te frumos pentru Mine, că Eu când te-am făcut întâi, te-am făcut frumos ca și pe Mine, și nu-ți mai trebuia nici o slavă. Acum cauți mereu și nu mai găsești, căci cel ce pierde slava cea din cer, acela umblă gol și dă să se învelească precum omul cel de la început după ce a păcătuit a dat să se învelească.

O, Mi-e tare dor de om! O, fiilor micuți de la ieslea cuvântului Meu, o, fiilor scumpi, Mi-e dor de om, Mi-e dor să-l zidesc pe om așa cum v-am zidit pe voi. O, copilași dulci, Mă plâng vouă de atâta vreme, dar azi Mă plâng și omului care Mă umple de rane. Mă dor toate mădulele, tot trupul Mă doare. Mă doare trupul din cap până în picioare, căci omul păcătuiește cu tot trupul lui și cade mereu, și cade prin simțuri și își face simțurile poartă pentru păcat, și omul cade prin simțuri. Aceste porți dau drumul înăuntrul omului dușmanilor lui, dușmanilor vieții și ai veșniciei omului.

Nu mai pot, omule strivit de păcat. Mă dor păcatele tale, Mă doare trupul pentru tine. De două mii de ani Mă doare. Am rămas cu ranele pe trup, și ele Mă dor de atunci și până azi, și îți spun plângând: Mă doare! Iată de ce Mi-e dor de tine, omule. Mi-e dor să vii la Mine ca să nu

Mă mai doară pentru tine. Îl doare pe Dumnezeu de la păcatele tale. Duhul cărnii nu doare, dar doare trupul cărnii, și Îl doare pe Dumnezeu trupul pentru tine. Iată de ce Mi-e dor de tine, omule. Vin după tine cu grădina raiului, ca să te așez în ea, căci pomul morții nu mai este în rai, și este cu tine de șapte mii de ani, și tu te-ai făcut pom al morții cea din rai. Lasă fructul păcatului și bea din fructul vieții veșnice, ca să te fac om cu duh dătător de viață, ca și pe Mine. Așează-ți făptura după chipul și asemănarea Mea și nu mai lua din lume, că lumea nu e Dumnezeu, și este durerea Mea și a ta. Ia din cer, că vin după tine cu grădina raiului, ca să ți-o dau iar. Suspin după tine, și suspinul Meu e adânc fără fund, căci golul din Mine este omul. Sunt gol de om. Mă doare golul Meu după om, după casa Mea Mă doare. N-am casă, omule, dar nici tu nu ai. Hai să ne fim casă unul altuia și ogor de lucru unul altuia. Hai, că timpul s-a scurs, și timp nu mai este. Sună din trâmbiță îngerul venirii Mele, și timp nu mai este, și a venit vremea nunții veșnice și Tatăl Îmi face nuntă și Îmi dă mireasă dulce și Îmi șterge lacrima, căci sunt Fiul Lui Cel iubit, întru Care Tatăl a binevoit. Amin, amin, amin.

Iar tu, poporul Meu, ia-ți haina nunții pe tine și stai în ea, că ies cu tine întru întâmpinarea omului și îl iau pe brațe și îl duc la hanul Meu și îi pun untdelemn pe rane și îi dau din viața Mea. Și tot ce cheltuiești tu pentru întoarcerea omului în rai, poporul Meu mireasă, Eu, Domnul, îți voi plăti întreit când voi veni cu trupul Meu cel înălțat la Tatăl. Atunci Eu îți voi da cununa răbdării, iar tu vei fi cununa Mea de slavă și voi revărsa peste tine veșnica Mea slavă. Amin, amin, amin.

Și iarăși voi veni, și de deasupra vă voi mângâia în mângâierile Duhului Sfânt și în slava venirii Mele, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ român. Amin.

04/17-06-2000